

Noviny z

USHUAI

MIZÍM Z HOSTELU, KAMARÁDE

Již jsem, prosím Tě, skoro zdravý a situace mne nutí se přestěhovat do jiného místa, z důvodu, hlavně, soukromí. Po tom, co jsem prošel Ushuaiu, kde jsem hledal volný pokoj, tedy i po té, co se mne neozval taxikář, jsem byl

nucen dle ceny najít vhodnější místo. Hurá!!! Mám jeden typ z aplikace pro ubytování a už je po problému. Jdu cestou k místu, kde je již výše zmíněný apartmán. Ulice, kde byly výlohy s obchody úplně zmizely, jediné, co vidím je volně

dezolátním

bahna,
se
ukazuje

kupuji

se k

je

běhající psy, domy, slamy, některé v stavu. Některé ulice plné

jeden obchod

najednou

jak čerstvě

opravený, kde

ovoce a

zeleninu. Blížím

místu pobytu,

jenom ten prostor

dost podobný

skládce, která je

uprostřed obytné

zóny. Všude

nepořádek,

něcoméně vstupuji do

kde klepu na dveře u domku, kde si myslím, že někdo žije.

Otevírá mladá slečna a říká, že její otec tu bude každou

chvíli. Čekám tedy a po pár minutách již platím v hotovosti

za apartmán. Ovšem zhnílé palubky od podlahy, profukující

okna, karma na teplou vodu mne docela zneklidňují. Jdu

po schodech výše a vidím dvě lůžka, něcoméně musím jít

do koupelny. Otvor pro odtok vody na podlaze mě

připomíná, jak žmolky z pračky, které se usadily na dně

odtokové roury, nebo z dřezu. Musím se projít kolem místa,

kde bydlím a bloudím po ulicích, které nejsou tak čisté jak

jsem byl zvyklý z centra. Zde žijí skuteční Ushaiané, ti, kteří drou v místních skladech, obchodech, pokud mají to štěstí. Domy se podobají napůl dostaveným ruinám, kde je vše nutné pro nějaký život, samozřejmě některé jsou na tom lépe. Něco méně jsem vydýchal vážný problém ohledně plísně v apartmánu a mířím do drogerie pro dezinfekční prostředky. Vše co šlo jsem dal do lázně, která doufám zbavila prostředí plísní a sporů z palubek. Ještě se dívám do otvoru na odtok sprchové vody, zjišťuji, že jsou to snad kamínky, něcoméně během pobytu jsem si uvědomil, že to budou splašky po něčem. Místní obyvatelé na mne koukají zajímavě, docela mne pomohlo, že ležím a již jsem se rozhodl. Letím domů. Ještě se dívám na dvě datové zprávy, o kterých jsem se rozhodl, že nesmím již vidět. Muž, který mne ubytoval donáší místní Policii, téměř jsem si jistý. Několikrát jsem se setkal s náhodou, kdy hlídka byla tam, kde jsem zrovna náhodou šel. Jenom se, prosím, kamaráde uvědomuji, že vidí Evropana a pocit, že tady funguje jistá povinnost místních obyvatel donášet se pomalu rozplývá nad pocitem, že nemám co skrýt. Zákony znám jenom v tom smyslu, že nesmím ztratit pas, nesmím. Po několika kontaktech, kdy česká ambasáda neodpovídá na žádost o informace o pracovní vízum, tedy i informacích, že problém zde v Čechách byl částečně vyřešen již rezervuji letenky.

Ten problém, který si připouštím je jenom v tom, že limit je ve volbě ve správný čas.

Dík.

